

derholdning, fremgaar det, at der ved Fastsættelsen af disse Bidrags Størrelse lægges overvejende Vægt paa Barnefaderens Livsstilling og antagelige Formuesvilkaar, at Bidraget i Reglen ikke har naaet til Halvdelen af hvad Barnets nødtørftige Underholdning maa antages at koste, samt at der i Reglen ikke har foreligget Oplysning om, og saaledes ikke har kunnet tages Hensyn til, hvad Barnets Underholdning efter Forholdene paa det Sted, hvor Barnet er anbragt, maa antages at beløbe. Da dette ikke er stemmende med Lovgivningens Forskrifter, skal Ministeriet herved bringe i samtlige Overøvrigheders Erindring til nøje Iagttagelse ved fremtidig Fastsættelse af Bidrag, samt forsaavidt tidligere Bidrag er fastsatte uuder lignende Synspunkter, ved Afgjørelsen af vedkommende Begjæringer om Bidragets Forhøjelse: at Faderens Bidrag til uægte Børns Underholdning ubetinget bør udgjøre mindst Halvdelen af, hvad Barnets nødtørftige Underholdning efter Øvrighedens Skøn antages at udgjøre, at Hensynet til Barnefaderens Livsstilling og Formuesvilkaar saaledes kun kan komme i Betragtning til at paalægge ham et større Bidrag end Halvdelen af den antageligt medgaaende Udgift, og at det Skøn, som Lovgivningen paalægger Overøvrigheden at afgive om, hvad Barnets nødtørftige Underholdning antages at medføre, bør være støttet til de bedst mulige Oplysninger om Forholdene paa det Sted, hvor Barnet er anbragt. Som Følge heraf maa det paahvile Overøvrigheden, forsaavidt samme ikke selv har Kundskab om, hvad Plejelønningen for et Barn paa det paagjældende Sted i Almindelighed udgjør, et indhente nærmere Oplysning herom, efter Omstændighederne vsd at afæske Rekvirenten fornøden Oplysning eller ved Henvendelse til underordnede stedlige Myndigheder. Det tilføjes endnu, at da det maa antages, at Udgiften til Barnets Underholdning i Reglen er størst i Barnets tvende første Leveaar og derefter aftagende, vil Ministeriet finde det rigtigt, at der ved Underholdningsbidragets Ansættelse ogsaa tages Hensyn hertil, saaledes at Bidraget fastsættes til et noget højere Beløb for de første 2 Leveaar og derefter aftagende.

*

*

*

Ved et Møde i Vemb Søndag den 15de Avgust bragtes Kvindens Deltagelse i det politiske Liv paa Tale af Højskolelærer Dam og Gaardejer P. Noes. Denne udtalte bl. a. følgende:

„I Norge har Ullmann indbragt et Forslag i Stortinget om at give Kvinderne Valgret; mange Demokrater vil maaſke finde, det er galt, men det er blot, fordi det er noget nyt; i Virkeligheden er Kvinderne i de nordiske Lande længere fremme i politisk Udvikling nu, end Mændene var det i 1848, og hvorfor saa ikke give dem de samme Rettigheder som Mændene. Det skal nok vise sig, at Mændene er vel tjente med at faa Kvinderne med i det politiske Arbejde, og i Børnenes Hjerter vil de nedlægge mangen en Spire, som vil bære Frugt i sin Tid. Store Mænd har altid havt store Mødre.“

Højskolelærer Dam troede, at Kvindernes Deltagelse i det politiske Liv vilde bringe noget mere hjerteligt ind i Politiken, som vilde komme de smaa i Samfundet til gode.

*

*

*